

Sygn. akt R III C 267/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2012 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Cieszkiewicz

Protokolant : Anna Libik

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2012 r. w Zgorzelcu

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich P. G. i Ł. G. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. G. (1)

przeciwko D. G. (1)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego D. G. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci P. G. i Ł. G. rentę alimentacyjną w kwocie po 500 (słownie: pięćset) złotych miesięcznie na każde dziecko, tj. łącznie 1000 złotych miesięcznie, płatną do dnia 20-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami obowiązującymi w czasie wymagalności, w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 czerwca 2012 r., płatne do rąk matki małoletnich A. G. (1) - w miejsce dotychczas płaconych alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I C 244/09 w kwocie po 300 złotych miesięcznie na każde dziecko,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od pozwanego D. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgorzelcu kwotę 240 złotych tytułem opłaty sądowej, od której uiszczenia małoletni powodowie byli zwolnieni,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt RIII C 267/12

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa A. G. (1) działająca imieniem małoletnich dzieci P. G. i Ł. G. wystąpiła o podwyższenie alimentów na każde dziecko do kwoty po 600 zł miesięcznie przeciwko ojcu D. G. (1).

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że od ustalenia renty alimentacyjnej na dotychczasowym poziomie po 300 zł na każde dziecko upłynął okres trzech lat, w tym czasie wzrosły istotnie usprawiedliwione potrzeby małoletnich dzieci. Małoletni uczestniczą w dodatkowych zajęciach płatnych rozwijających ich zainteresowania, organizowane są wyjazdy w szkole na wycieczki, co pociąga za sobą dodatkowe koszty, a poza tym małoletnia córka stron Ł. wymaga leczenia. Z kolei ojciec małoletnich w ocenie matki pomimo, że osiąga wysokie dochody, nie łoży na dzieci poza ustalonymi dotychczas alimentami.

Pozwany D. G. (1) początkowo na rozprawie w dniu 17 lipca 2012 r. / k.19/ uznał powództwo do kwoty po 350 zł na każde dziecko, następnie stanowisko zmienił w piśmie procesowym z dnia 11 września 2012 r. / k.34-36/ wniósł o

oddalenie powództwa, zaś na rozprawie dnia 11 października 2012 r. ostatecznie roszczenie alimentacyjne uznał do kwoty po 400 zł na każde z małoletnich.

Przedstawicielka ustawowa ograniczyła żądanie do kwoty po 500 zł na każdego z małoletnich powodów / protokół rozprawy z dnia 13 września k. 64/. Pozwany wyjaśnił, że jego dochody miesięczne netto kształtują się w granicach 4.000 zł miesięcznie, nie uległy wzrostowi od trzech lat, nadto finansuje on koszty wypoczynku dzieci, utrzymuje z nimi kontakty osobiste, co wiąże się z dodatkowymi dla ojca kosztami z tytułu czynienia drobnych zakupów, dokonuje doładowania telefonów małoletnich na kwotę 220 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie akt rozwodowych Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. IC 244/09 / w załączeniu / ustalono, że związek małżeński stron został rozwiedziony prawomocnym wyrokiem z dnia 8 lipca 2009 r., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron P. G. i Ł. G. Sąd powierzył matce A. G. (1), natomiast władzę rodzicielską ojca D. G. (1) ograniczono do ogólnego wglądu w wychowanie i kształcenie małoletnich. Od ojca D. G. (1) została zasądzona renta alimentacyjna w wysokości po 300 zł na każde dziecko./ k.27/.

W tym czasie małoletni syn stron był w wieku 10 lat, a małoletnia Ł. w wieku niespełna 6 lat.

A. G. (1) zatrudniona była w Domu Pomocy Społecznej „J..”, w O. na stanowisku instruktora za wynagrodzeniem brutto 1.834.80zł, netto 1.349.76 zł miesięcznie. Spłacała przedstawicielka kredyt w ratach po 260 zł, za mieszkanie i media ponosiła opłaty około 300- 400 zł miesięcznie. Pozwany D. G. (1) pracował w Elektrowni (...) za wynagrodzeniem 2.500 zł miesięcznie, wynajmował lokal mieszkalny za kwotę 600 zł wraz z opłatami za media, opłacał dodatkowe zajęcia dzieci w wysokości 200 zł miesięcznie, przedszkole 350 zł miesięcznie, opłacał obiady w szkole syna w kwocie po 50 zł miesięcznie, spłacał kredyt w ratach po 200 zł.

/d: / 1. zaświadczenie o dochodach A. G. (1) k. 10,

2. odpisy aktów urodzeń małoletnich k. 7, k. 8,

3. zeznania stron A G. k.25 odwrót i 26,

D. G. k.26,

Aktualnie małoletni P. G. jest w wieku 13 lat, zaś małoletnia Ł. G. ma 9 lat. Matka dzieci jest zatrudniona w (...) Ośrodku (...) w O. za wynagrodzeniem średnim miesięcznym (...)44 zł brutto, (...)20 zł netto, jako terapeuta zajęciowy na pełnym etacie, początkowo zatrudniona była na ćwierć etatu. Okresowo pracuje przedstawicielka jako animator w Stowarzyszeniu (...), gdzie w ciągu roku zarobi 3000-3500 zł z tytułu umów o dzieło bądź zlecenia, z którego to źródła osiągnęła dochód w okresie od stycznia do czerwca 2012 r. w wysokości 2310 zł brutto, 1920 zł netto.

Pozwany D. G. (1) zatrudniony jest w (...). W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. uzyskał dochód brutto 60 181.25 zł, netto 42 017.00 zł, co daje średni miesięczny dochód w kwocie 7523 zł brutto, 5252 zł netto, w którym to okresie otrzymał dodatkowe świadczenia z tytułu nagród, premii rocznej, dodatkowej, okolicznościowej.

/d: / 1. zaświadczenie o dochodach A. G. (1) k.16, k.17,

2. zestawienie dochodów D. G. (1) k. 67-68,

Matka małoletnich pracuje jako terapeuta zajęciowy na pełnym etacie, początkowo zatrudniona była na ćwierć etatu. Okresowo pracuje przedstawicielka jako animator w Stowarzyszeniu (...), gdzie w ciągu roku zarobi 3000-3500 zł. Dzieci stron przeziębają się. Innych dzieci A. G. (1) nie posiada i nie wyszła ponownie za mąż. Na jedno dziecko wydaje przedstawicielka miesięcznie około 1000 zł. Małoletnia Ł. G. i P. G. uczęszczają na basen do szkoły pływackiej, za co opłata wynosi 100 zł miesięcznie. Małoletnia córka stron uczy się gry na pianinie co kosztuje miesięcznie 30 zł, z kolei syn P. korzysta z korepetycji z języka angielskiego, za które to zajęcia matka uiszcza opłatę 150 zł miesięcznie. Na

zajęcia rekreacyjne małoletnich przedstawicielka przeznacza kwotę około 100-200 zł na miesiąc. W szkole w bieżącym roku były organizowane w tym roku dwie wycieczki, za które matka uiściła łącznie opłatę około 530 zł. Przedstawicielka zorganizowała uroczystość z okazji I Komunii Świętej dla córki stron, z którego to tytułu poniosła wydatek około 2500 zł. A. G. (1) zajmuje z dziećmi lokal własnościowy i z tytułu opłat eksploatacyjnych ponosi wydatki: za mieszkanie około 300 zł miesięcznie z ogrzewaniem, za wodę około 100 zł na miesięcznie, z tytułu spłaty kredytu hipotecznego rata wynosi 300 zł miesięcznie, za energię elektryczną 50 zł na dwa miesiące, telefon komórkowy około 100 zł miesięcznie, usługi internetowe 40 zł miesięcznie, ubezpieczenie mieszkanie 200 zł rocznie. Na dojazdy do pracy A. G. (1) wydaje około 100 zł miesięcznie, dojeżdża samochodem, na paliwo wydaje łącznie 150-200 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa zakupiła książki i ćwiczenia do szkoły dla każdego dziecka, za co zapłaciła łącznie około 700 zł.

D. G. (1) nie ożenił się ponownie, nie pozostaje w związku konkubenckim, nie posiada innych dzieci na utrzymaniu poza powodami. Nie posiada innych dochodów oprócz wynagrodzenia. Wynajmuje pozwany mieszkanie z ogródkiem, czynsz wynosi około 500 zł, dodatkowo płaci pozwany za ogrzewanie lokalu około 500zł, prąd 100 zł miesięcznie, gaz 65 zł na trzy miesiące. zabiera małoletnich na osobiste kontakty, jeździ z nimi na wycieczki, zabiera na basen. Ojciec korzysta z częściowej refundacji wypoczynku małoletnich w swoim zakładzie pracy, do którego dopłacił 782 zł w roku 2010, 765 zł w roku 2011, 1040 zł w roku 2012., nadto synowi kupił buty sportowe za 300 zł, a małoletniej Ł. sandały za około 150 zł. Dojazd do pracy zapewnia pozwanemu pracodawca. D. G. (1) posiada samochód, na paliwo wydaje około 300 zł na miesiąc.

/d:/ 1. faktury na zakup leków A. G. k. 7-9, na zakup odzieży k.22, k.75, k. 77, rachunek za

naukę j. angielskiego k.23, faktury na zakup podręczników k.71-74,

2. informacja z O S i R w B. k. 25, informacja z klubu sportowego k.24, rachunek za

wycieczkę mał. Ł. G. k. 26,

3. zaświadczenie pozwanego z (...) k.38-39,

4. zeznania stron: A. G. (1) k.19 odwrót, k.20, k.64 i odwrót,

D. G. (1) k. 19 odwrót, k.20, k.64 odwrót,

Sąd Rejonowy zważył:

Zmiany orzeczenia bądź umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać w razie zmiany stosunków(art.138 k.r.o.) Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji. Każdorazowe rozstrzygnięcie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie ostatniego orzekania o alimentach ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu (art.316 § 1 k.p.c.). Zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wzrasta na ogół wraz z wiekiem. Rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego wychowania i utrzymania (art. 133 § 1 k.r.o.), przy tym bezsporne jest, iż powodowie żadnego majątku nie posiadają. Obowiązek alimentowania rodziców wobec dziecka mieści się w katalogu obowiązków troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka (art. 96 k.r.o.). Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy jednocześnie od dwóch przesłanek będących jego wypadkową, tj. usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji (art. 135 § 1 k.r.o.)

Od czasu ustalenia obowiązku alimentowania małoletnich przez ich ojca na dotychczasowym poziomie po 300 zł miesięcznie upłynął okres trzech lat. W tym czasie wzrosły znacząco globalne koszty utrzymania, co dotyka każdą ze stron, jednakże wzrosły także usprawiedliwione potrzeby każdego z małoletnich powodów. Małoletni P. G. jest w wieku trzynastu lat, obecnie realizuje obowiązek szkolny na poziomie edukacji gimnazjalnej, z kolei małoletnia córka

stron Ł. G. jest uczennicą trzeciej klasy szkoły podstawowej. Przedstawicielka ustawowa obecnie osiąga dochody w wysokości około 2000 zł miesięcznie wliczając dodatkowe wynagrodzenie z tytułu umów o dzieło bądź zlecenia na rzecz Stowarzyszenia (...), z czego wydatkuje jeszcze kwotę 100 zł na dojazdy do pracy. Tak więc jej dochody od czasu uprawomocnienia wyroku rozwodowego wzrosły o około 550 zł.

Z kolei pozwany D. G. (1) uprzednio zarabiał 2500 zł, a obecnie jego średnie wynagrodzenie za ostatnie osiem miesięcy wyniosło 5252 zł netto tj. wzrosło więcej niż dwukrotnie od czasu zasądzenia dotychczasowych alimentów. Żadna ze stron nie zawarła ponownego związku małżeńskiego, nie posiada innych osób na utrzymaniu poza powodami.

Przedstawicielka ustawowa zamieszkuje sama z dziećmi, z tytułu opłat eksploatacyjnych miesięcznie wydaje około 900 zł wliczając ratę kredytu hipotecznego wynoszącą 300 zł. D. G. (1) zamieszkuje sam w wynajętym lokalu, za który opłaca czynsz w wysokości 500 zł miesięcznie, nadto ponosi koszty mediów co miesięcznie łącznie stanowi wydatek około 1165 zł.

Po opłaceniu rachunków domowych matce pozostaje kwota około 1000 zł na pozostałe potrzeby tj. zakup żywności, artykułów higienicznych, kosmetycznych i innych. Ojcu małoletnich po odliczeniu kosztów utrzymania wynajętego lokalu pozostaje kwota niespełna 4000 zł, z której 600 zł przekazuje matce małoletnich tytułem alimentowania dzieci stron.

Matka dzieci A. G. (1) na co dzień czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletnich Ł. i D. G. (1) przez co już w przeważającej części wypełnia swój ustawowy obowiązek alimentacyjny wobec dzieci (art.135§2 k.r.o.). Niewątpliwie, czemu przedstawicielka nie przeczy, ojciec utrzymuje osobiste kontakty z dziećmi, w czasie których stara się organizować czas małoletnim w sposób dla nich atrakcyjny zabierając ich na basen, wycieczki itp., uprzednio opłacał przedszkole małoletniej Ł..

Przy tym czyni dla małoletnich raczej sporadyczne zakupy przerzucając ich ciężar na matkę dzieci, np. zakupu podręczników, których to kosztów pracodawca D. G. (1) aktualnie nie refunduje, a co wcześniej miało miejsce. Pozwany, co nie uszło uwadze Sądu, korzysta z możliwej w jego firmie częściowej refundacji wypoczynku małoletnich, ponosząc częściową za powyższe odpłatność. Małoletni powodowie mają prawo do równej stopy życiowej z obojgiem rodziców także ojcem, a wysokość alimentów nie jest limitowana stanem niedostatku, rodzice mają obowiązek zapewnić małoletnim utrzymanie na takiej stopie na jakiej sami żyją (wyrok SN z 21 maja 1975 r., III CRN 72/75 OSNPG 1975, nr 10, poz. 48; wyrok SN z 10 października 1969 r., III CRN 350/69 (...), nr 2, poz. 15).

Aktualnie kwota alimentów w wysokości po trzysta zł miesięcznie jest nieadekwatna do istotnych, obecnych usprawiedliwionych potrzeb syna i córki stron, a także obecnych wyższych dochodów pozwanego.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich ograniczyła żądanie do kwoty po 500zł na każde dziecko, a pozwany ostatecznie powództwo uznał do wysokości po 400 zł miesięcznie, którymi to czynnościami dyspozytywnymi stron Sąd z mocy art. 203 §4 k.p.c. w zw. z art. 213 § 2 k.p.c. był związany.

A. G. (1) w ocenie Sądu winna dysponować każdego miesiąca podwyższoną rentą na każde dziecko w wysokości po 500 zł miesięcznie celem zaspokojenie części usprawiedliwionych potrzeb dzieci stron, tj. żywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby, kosztów związanych z edukacją, zorganizowania dodatkowych płatnych zajęć, zakupu czasopism, rozwoju zainteresowań małoletnich, zapewnienia rozrywek i wypoczynku. Pozostałą kwotę około 200 zł miesięcznie przedstawicielka ustawowa dołoży z własnych dochodów do utrzymania każdego małoletniego.

Jeżeli pozwany zapłaci na rzecz małoletnich rentę alimentacyjną na każde dziecko po 500 zł miesięcznie, to na pozostałe wydatki będzie dysponował kwotą ponad 4000 zł .

Reasumując na podstawie art. 138 k.r.o., art. 135 §1 i §2 k.r.o. orzeczono jak w pkt I wyroku, w zakresie ograniczonego żądania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie podlegało umorzeniu, natomiast o pkt IV wyroku orzeczono na

podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.).